

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Nu bliver der jo talt en hel del om initiativer, som er sat i gang, som bør sættes i gang osv. Og vi er jo alle sammen enige om, at der skal gøres meget mere.

Men for fuldstændighedens skyld vil jeg gerne spørge fru Pia Kristensen, om fru Pia Kristensen ikke kan bekræfte, at en forløbsundersøgelse med dokumentation og erfaringsopsamling osv. aldrig tidligere er blevet sat i gang. Men den er nu sat i gang vedrørende årgang 1995 af børn. Der er via SFI sat en dokumentationsopsamling, erfaringsopsamling, forskning osv., osv. i gang, således at man kan se, hvilke initiativer det er, der virker, hvilke foranstaltninger det er, der virker, og hvad det så er, vi skal have mere af fremover, og hvilke initiativer vi så skal sætte i gang fremover.

Kan fru Pia Kristensen ikke bekræfte, at den er sat i gang via SFI?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Fru Line Barfod kommer ind på familieinstitutionernes situation. Vi ønsker, at et barn skal blive i hjemmet. Det er et forsøg, man skal gøre. Og hvis det ikke kan lykkes, at barnet kan blive i hjemmet, eller hvis det så ikke kan lade sig gøre hos bedsteforældrene eller hos nogle nære venner, så er det jo ikke sådan, at vi siger: Nu vil vi udskifte institutionerne med de private hjem. Det er slet, slet ikke den linje, vi kører, for der er behov for begge dele.

Med hensyn til at udvikle metoder: Jamen det er jo faktisk også det, vi har KABU-projektet til. Det er jo det, det ligesom skal udrede for os: Hvordan kan vi lave nogle planer for det, hvordan kan vi nytænke osv.?

Til hr. René Skau Björnsson vil jeg sige: Jeg har aldrig nogen sinde sagt, fordi jeg kommer ind på det her med, at børn skal anbringes måske hos bedsteforældrene eller familie, at det ikke er nødvendigt at skulle kunne anbringe et barn på en institution. Det sagde jeg faktisk også i min ordførertale.

I de hjem, hvor der er så voldsomme tilstande, og i de familier, hvor der ikke er et bagland, hvor der måske også er kludder hos bedsteforældrene eller andre steder, er det nødvendigt, at det barn skal på en institution. Derfor skal vi selvfølgelig også have nogle institutioner, og der skal da være kvalitet i de institutioner.

Med hensyn til tilsynet: Jeg synes ikke, jeg vil komme ind på det igen, for jeg har svaret på det flere gange. Men jeg er enig med Venstres ordfører. Jeg synes heller ikke, man skal lægge sig fast på to tilsyn, for der kan måske være behov nogle steder for at føre tilsyn fire, seks eller otte gange om året.

Til fru Tove Videbæk: Jo, det er jeg enig i. Der er en forløbsundersøgelse, hvor man kan gå ind og aflæse, og jeg vil hermed sende den videre til dem, der har forespurgt på konkrete ting, og opfordre dem til at læse i den.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Børn og unge, der kommer fra ustabile kår, og som derfor må anbringes uden for hjemmet, er nogle af de mest udsatte mennesker, vi overhovedet har i vores samfund. Disse børn står ofte helt uden anden støtte og hjælp end den, det offentlige system kan tilbyde. Derfor er det bydende nødvendigt, at vi sikrer disse børn så god og tryk en opvækst som overhovedet muligt. Det er vigtigt, at vi, så vidt det overhovedet er muligt, sikrer, at de får de samme chancer i livet som alle andre børn. Og det er ikke altid en let opgave. Til gengæld er det en utrolig vigtig opgave, som ganske enkelt ikke må fejle.

Kl. 14.25

De berørte børn skal have den bedst mulige hjælp. Derfor skal sagsbehandlingen være bedst mulig. Derfor skal den hjælp og støtte, de får, være den rette, og derfor skal barnet til enhver tid sættes i centrum i disse sager.

Vi må konstatere, at denne indsats indtil nu ikke har været god nok. Selvfølgelig er der sager, der forløber helt, som de skal, men desværre oplever vi også, at der er manglende viden, eller at lovgivningen ikke er hensigtsmæssig, eller at man ikke har de nødvendige erfaringer.

Det kan ingen af os være tjent med. Vi kan ikke være det bekendt over for de børn, hvis hele liv afhænger af, at de rigtige beslutninger træffes på det rigtige tidspunkt.

Ministeren har nævnt en række initiativer, som allerede er sat i gang på området. Særlig lægger vi fra konservativ side vægt på, at der er afsat midler til at forbedre sagsbehandlingen, samtidig med at der jo er iværksat undersøgelser af kvaliteten i anbringelsen.

Vi kan ikke være tjent med, at børnene ikke bliver hørt i deres egne sager. Vi kan ikke være